

A bűnösöket érdekelte, mit mond Jézus.

A jól szituáltakat és az okosakat nem, azok bírálták őt. Jézus ezért példabeszédet mond, amely arról szól, hogy a Mennyei Atyánk milyen nagyon várja haza az eltévedt embert. Az apa egyik fia becsületes ember, a másik fia letért a helyes útról, bűnössé vált.

A bűnös fiú észreveszi, milyen keserves életet választott, az Atyja mellett senki sem nélkülözik. Ezért hazatér bűnbánóan.

A fivére magatartása a farizeusokéra emlékeztet: kifogásolja, igazságtalannak mondja apja túlradó örömét. Valóban így van amint mondja, csak hogy a Mennyei Atyánál nem igazságosság (justicia) a célérték, hanem a szeretet (agapé). Ezt mutatja az Apa átölelő, csókos magatartása. Megható a visszatért fiú elészaladása. Gromon András így fogalmazta meg a Jézus evangéliuma Lukács tolmácsolásában c. művében: "anyai magatartása". A Mennyei Atya így jön felénk, így vár bennünket.

1. Buzdítva érzem magam lelki egészség törekvésére, hogy az Atya átöleljen.
2. Amikor már jól ézem magam Jézus mellett, örülni tudjak társamnak, aki épen most részesül a nagy kegyben, a cukrostál most előtte van. – Mentés legyek az irigységtől.

Félelmet érzek a haragudó testvérben. Irigykedett, pedig örülnie kellett volna a hazaérkező testvérnek. Az irigység lehúzza az embert, nem engedi szárnyalni.

Kérlek, Jézus segíts, hogy észrevegyem irigy gondolkodásomat, hogy engedékeny tudjak lenni, galambként szárnyaló!

Balatonné Inci